

Prof. dr. Duško Kečekemet

SVOM DUGOGODIŠNJEM ČLANU I SURADNIKU OVAJ BROJ ČASOPISA
KULTURNA BAŠTINA POVODOM 80. GODIŠNJICE ŽIVOTA POSVEĆUJE
DRUŠTVO PRIJATELJA KULTURNE BAŠTINE SPLITA

U PRVOM PLANU

DUŠKO KEČKEMET

UDK: 7.072 Kečkemet, D
Stručni rad
Priljeno: 15. XI. 2003.

Donosi se životopis prof. dr. Duška Kečkemeta u kojem je iznesen njegov bogat i raznovrstan znanstveni rad te sudjelovanje u kulturnom životu Hrvatske

Rodio se u Supetru na Braču 4. lipnja 1923. Otac mu je bio Aćim iz Šibenika, činovnik. Majka mu je Zora, rođ. Brajnović, iz Splita, kći građevinskog poduzetnika Josipa Brajnovića koji je gradio Splitsko kazalište, Sinjsku željezničku prugu i dr. Rano djetinjstvo proveo je u Supetru, a zatim živio u Splitu. Realnu gimnaziju završio je u Splitu 1941. Od petnaeste godine objavljuje književne sastave u listovima *Novo doba* i *Jadranska straža*; bio je urednik srednjoškolskog časopisa *Pregnuća*, u kojemu objavljuje pripovijesti, 1940., 1941. Nagrađen mu je esej *Shakespeareov Macbeth* u časopisu *Omladina* (Zagreb, 1941.).

Od 1941. u Zagrebu je studirao agronomiju i izdržavao se činovničkim radom u jednoj tvornici. Objavljivao je pjesme i literarne prikaze u časopisima *Preporod* i *Hrvatska mladost* (1942.-1943.). Objavio je knjigu pjesama *Sunce i oblaci* (Zagreb, Naklada Kratina, 1944.). Završio je Filozofski fakultet u Zagrebu, grupa Povijest umjetnosti i kultura, s klasičnom arheologijom (1944.-1949.), a zatim je prekinuo studij komparativne književnosti zbog odlaska iz Zagreba. Kustos je

u Gliptoteci u Zagrebu 1945.-1949., zadužen za suvremenu hrvatsku umjetnost. Godine 1950. objavio je pregled *Hrvatska moderna plastika* u časopisu *Urbanizam i arhitektura*, Zagreb.

Bio je kustos, a zatim ravnatelj u novoosnovanom Muzeju grada Splita (1950.-1979.). Organizirao je rad Muzeja, prikupljanje građe, djelomični stalni muzejski postav, nastojeći da se čitava Papalićeva palača isprazni od stanara.

Muzej je shvaćao kao gradsku kulturnu ustanovu sa širokom djelatnošću, koja bi pokrivala područje povijesnog dijela grada, sudjelovanjem u dokumentaciji, proučavanju, konzerviranju i suvremenom korištenju. O tim je problemima objavio brojne polemičke napise u dnevnom tisku (*Slobodna Dalmacija*, *Vjesnik*) i stručnim publikacijama djelomično sabranim u knjizi *Borba za grad*, Split, 2002. Organizirao je publikacije Muzeja grada Splita i sudjeluje u njima (*Bibliografija o Splitu*, I-II, 1955., 1956.; *Vid Morpurgo i Narodni preporod u Splitu*, 1963.; *Počeci filma i kinematografije u Dalmaciji*, 1975.; *Vinko Draganja*, 1975.). Priredio je tridesetak kulturno-povijesnih izložaba u Muzeju, s prigodnim katalogima. Mlađim splitskim likovnim umjetnicima priređuje izložbe u Muzeju, a organizira i veći broj istaknutih izložaba (*Robert Adam*, *Antun Zupa*, *Silvije Bonacci Čiko* i dr.). Objavio je nekoliko grafičkih mapa (*Split na starim grafikama*, 1966., 1970.; *Antun Zupa: Zlatni vijek*, 1968.). Fotografski snima i detaljno dokumentira stari Split, zbijanja, slike, grafike i stare razglednice, arhivske i publicirane tekstove o Splitu. Sustavno sakuplja ranija i suvremena izdanja o Splitu i Dalmaciji ili ona objavljena u Splitu, plakate, kazališne programe i dr. Sabirao je stare amaterske i profesionalne filmove o Splitu, među njima i prve filmove domaćeg snimatelja u Hrvatskoj Josipa Karamana. Snimao je zbijanja amaterskim filmom i svjedočanstva o Splitu magnetofonski. Prikupljao je pisanu dokumentaciju o Splitu (L. Morpurgo, V. Lozovina, I. Kovačić i dr.).

Zajedno s konzervatorom Davorom Domančićem muzeološki je postavio Pomorski muzej i Muzej hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu, Gradski muzej u Trogiru i Zavičajni muzej u Škripu na Braču, a autor je i nekoliko muzejskih zbirki u Dalmaciji.

Napisao je vodiče: Splita, Brača, Kaštela. Održavao je tečajeve za turističke vodiče. Autor je tekstova nekoliko fotomonografija o Splitu.

Stalni je suradnik i autor brojnih napisa u izdanjima Leksikografskog zavoda: Likovna enciklopedija Jugoslavije, Atlas Jadrana, Pomorska enciklopedija, Enciklopedija hrvatske umjetnosti, Hrvatski biografski leksikon.

U suradnji s Društvom likovnih umjetnika autor je izložaba i njihovih kataloga. Cijelo je vrijeme pisao i objavljivao prikaze i kritike likovnih izložaba u Splitu (*Slobodna Dalmacija, Čovjek i prostor, Mogućnosti, Život umjetnosti, Nedjeljna Dalmacija, Vjesnik* i dr.). Godine 2000. objavljen je izbor tih njegovih tekstova u knjizi *Likovne izložbe u Splitu 1945-1992*. Održavao je predavanja i tečajeve u Narodnom (poslije Radničkom) sveučilištu, prikaze likovnih izložaba i dr. na radiju i televiziji. U *Slobodnoj Dalmaciji* objavljivao je ilustrirane cikluse napisa (*Jednom bilo..., Split na starim slikama* i dr.).

Član je mnogih republičkih komisija i radnih tijela (Muzejskog savjeta, Zajednice muzeja, Plana muzejske mreže u Hrvatskoj; tajnik međunarodnog savjetovanja povjesničara umjetnosti, član Komisije za arhive i dr.) i još brojnijih splitskih (predsjednik Odbora za kulturu, član Predsjedništva Fonda za unapređenje kulturnih djelatnosti, Savjeta i odbora Splitskog ljeta, predsjednik Odbora za nazive ulica, predsjednik Savjeta Muzeja hrvatskih arheoloških spomenika, član Komisije za otkup umjetnina na izložbama, član komisije za Nagrade Grada Splita, član Odbora turističkih saveza općine i dr.

Izradio je brojne elaborate o povijesno-kulturno-umjetničkom životu i prošlosti Splita i dr.

Djelovao je u Društvu za zaštitu Marjana (elaborati, izložbe i dr.); izradio je elaborate za zaštitu kazališne zgrade; surađivao s Turističkim savezom; izmjenjuje elaborate, izvještaje, podatke s raznim znanstvenim, prosvjetnim i kulturnim ustanovama u zemlji i inozemstvu.

Od 1979. do 1983. honorarno je predavao povijest svjetske i domaće umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Splitu, a od 1984. do 1993. je redoviti profesor.

Osobito je sa studentima surađivao na njihovim diplomskim radnjama, zadužujući ih uglavnom za obradu suvremenih splitskih i

dalmatinskih umjetnika i lokalnih likovnih sadržaja. U njegovom je kolegiju obrađeno 70 monografskih tema.

Godine 1993. povukao se u mirovinu, živeći i radeći u Luci Bobovišća na otoku Braču. Ondje se potpuno posvetio radu, objavljujući radove u brojnim znanstvenim i popularnim izdanjima, surađujući s domaćim i inozemnim znanstvenicima i šaljući referate na skupove u zemlji i inozemstvu.

Otad se još više posvetio obradi prošlosti otoka Brača. Svojim je brodom oplovio veći dio jadranske obale, otoka i rijeka (*More, obale, otoci*. Hrvatska revija, 2/2002.).

Bio je djelatni član Foto-kluba *Split*. Izlagao je umjetničke fotografije na pedesetak izložaba u zemlji i inozemstvu, te dobio veći broj priznanja.

Jedan je od osnivača i aktivni član Kino-kluba u Splitu. Držao je predavanja o filmu u Klubu i Narodnom sveučilištu. Napise o filmskim temama i prikaze filmova objavljivao je u *Slobodnoj Dalmaciji*. Autor je prvoga dokumentarnog filma u Splitu (*Dioklecijanova palača* – Konzervatorski zavod, Muzej grada Splita) i nekoliko filmskih i televizijskih scenarija (Prva hrvatska nagrada za scenarij dokumentarnog filma 1944.). Autor je znanstvene publikacije *Počeci kinematografije i filma u Dalmaciji* i popularnih napisa *Problemi filmskog stila* (15 dana, 7-11, 1960.).

Studira gotičku arhitekturu u vezi s projektom obnove Papalićeve palače radeći u arhivima i na terenu u Splitu i Veneciji. Rezultat je knjiga *Juraj Dalmatinac i gotička arhitektura u Splitu*.

Uređivao je publikacije *Izdanja Muzeja grada Splita* i *Kulturnu baštinu*.

Borio se za spašavanje povijesnoga groblja na Sustipanu, Monumentalne fontane i ostataka lazareta (*Splitsko groblje Sustipan, Splitska fontana*).

Premda ga je kulturna povijest Splita posebno zanimala, zbog otežane suradnje s nekim kustosima u ustanovi i nedovoljnog razumijevanja gradskih vlasti, godine 1979. napustio je Muzej grada Splita i prihvatio mjesto ravnatelja Galerije Meštrović, s kojom je i do tada stalno surađivao.

Galerija Meštrović je uspješno djelovala u odnosu na posjetitelje, domaće i inozemne, ali je bila bez ijednoga stručnjaka, pa su depoi sadrenih modela i dokumentacijska građa bili u vrlo lošem stanju. Kritično je bilo i stanje samih građevina, Palače i Kašteleta.

Zaslужan je za saniranje zgrade, atelijera, prostora do ulaza u park, krova kapele Kašteleta, obnovio je stabla u sjevernom dijelu Kašteleta, spriječio oštećenja parka, Palače i dvorišta Kašteleta tijekom Ljetnih igara, konzervirao drvene reljefe u Kašteletu.

U pregovorima s udovicom kipara Meštrovića otkupio je neke izložene skulpture i dobio odobrenje za lijevanje većeg broja sadrenih modela. Galerija je obitelji odobrila izvoz oko 300 crteža u njihovu vlasništvu, a dobila u vlasništvo oko 500 crteža.

Fotografirane su sve skulpture u Galeriji. Jedna kopija poslana je Atelijeru Meštrović u Zagrebu, a druga Meštrovićevoj galeriji u Sveučilištu Notre Dame u SAD-u). Sredio je obiteljske arhive i prepiske, kao i hemeroteku s novinskim člancima o Meštroviću.

Napisao je uvodne tekstove za svih pet kataloga o Galeriji Meštrović i Kašteletu, snimio i dizajnirao plakat Galerije Meštrović. Od udovice je nabavio Meštrovićev alat i radnu odjeću.

Sredstva za dio radova omogućila mu je priprema za proslavu stote obljetnice Meštrovićeva rođenja 1983. Tom je prigodom referatima sudjelovao na simpoziju JAZU u Zagrebu. Suradivao je u postavu jubilarne izložbe Meštrovića u Zagrebu 1983., a na poziv Hrvatske kulturne zajednice i Matice, prije u Berlinu, a tada u Beču, Frakanavi (Gradišće), Bernu, Schaffhausenu, Zürichu i Parizu održao predavanja o Meštroviću.

Pripremao je obnovljeno uređenje Galerije Meštrović i Kašteleta, proširenje izlaganja skulptura u parku i drugo, ali je zbog pomanjkanja sredstava to tek djelomično obavljeno. Kasnije ustrojstvo Fundacije Ivana Meštrovića sa sjedištem u Zagrebu i građevno i izložbeno preuređenje Meštrovićeve palače i galerije smatrao je pogreškama, jer je negiran stambeni biljeg Meštrovićeva doma, a izlaganje skulptura nije dosljedno pregledu kipareva stvaralaštva. Njegove prethodne analize i primjedbe nisu uvažene.

Duško Kečkemet se u znanstvenom radu, sputavan u literarnom publiciranju političkim kritikama, posvetio hrvatskoj umjetnosti devetnaestog stoljeća, a zatim slikarstvu, kiparstvu, arhitekturi i urbanizmu u Dalmaciji, posebno u Splitu, devetnaestog i dvadesetog stoljeća. Ipak se nije ograničio vremenskim razdobljem, te je obrađivao i različite teme iz dalje prošlosti, od srednjovjekovnih do suvremenih. Već u početku svojega znanstvenog djelovanja smatrao je nužnim upoznati sve što je do tada u znanstvenom i popularnom tisku objavljeno o temama koje je namjeravao obrađivati. Stoga je, kao pomoć sebi, ali i svima ostalima, objavio dva sveska *Bibliografije o Splitu* (1955., 1956.), i posebnim temama *Bibliografija narodnog preporoda u Dalmaciji* u zborniku Hrvatski narodni preporod u Splitu, 1984.).

Stariju umjetnost Splita obradio je u monografijama i znanstvenim radovima o romanici, gotici i renesansi. Tako o zvoniku splitske katedrale: *Figuralna skulptura romaničkog zvonika splitske katedrale* (Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 1955.), *Dekoratívna skulptura zvonika splitske katedrale* (Starohrvatska prosvjeta, 1963.), *Restauracija zvonika splitske katedrale* (Zbornik zaštite spomenika, 1955.-1956.); o romaničkim minijaturama *Ilustracije budimpeštanskog kodeksa Arhidakona Tome* (Gunjačin zbornik, 1980.), *Romanička loža u Splitu* (Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 1954.), *Romaničke minijature u Splitu* (Peristol, 1957.); o gotičkoj arhitekturi: *Juraj Dalmatinac i gotička arhitektura u Splitu* (1988.), *Crkvica i eremitaža sv. Jere na Marjanu* (Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 1950.), o renesansnome Splitu: *Renesansna klesarsko-kiparska djela u Splitu* (Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 1953.), *Život Marka Marulića* (1975.) i dr.

Veći broj monografija i radova posvetio je povijesti Splita i njegovim javnim spomenicima: *Prošlost Splita* (2002.), *Grad sjajne tradicije* (Kulturna baština, 1995.), *Hrvatski narodni preporod u Splitu* (1999.), *Vid Morpurgo i narodni preporod u Splitu* (1963.), *Skica za sliku Splita između dva rata* (Mogućnosti, 1992.), *Kratki pregled povijesti Splita* (Glas Dalmacije, 2000.), *Associazione Dalmatica i pad Ante Bajamontija* (u: Hrvatski narodni preporod u Splitu, 1984.), *Obnova Dioklecijanova vodovoda* (u: Dioklecijanov akvedukt, 1999.), *Rušenje*

splitskih utvrda (Građa i prilozi za povijest Dalmacije, 2000.), *Prošlost Marjana* (u: Marjane, naš Marjane, 2001.), *Splitsko groblje Sustipan* (1994.), *The ruined Sustipan Graveyard in Split* (u: *Elegy on a Destroyed Graveyard* 1997.; Most, 1999.), *Splitska fontana* (1994.), *La fontana di Spalato* (Atti e memorie della Società Dalmata di storia patria, Roma, 1996.) i dr.

O suvremenim urbanističkim problemima Splita pisao je tijekom pedeset godina polemičke članke i znanstvene radove: *Grad za čovjeka* (1981.), *Borba za grad* (2002.), *Dehumanizacija urbanizma* (Pogledi, 1970.), *Analiza Splita 3 s urbanističkog, estetskog i sociološkog stajališta* (Čovjek i prostor, 1973.), *Identitet grada Splita* (Hrvatska revija, 2002.) i dr.

O zdravstvenoj povijesti Splita objavio je više radova: *Stoljeća zdravstva u Splitu* (sa Lj. Kraljevićem, 1987.), *Stara splitska bolnica* (1964.), *Zdravstvo i bolnice u Splitu do Drugog svjetskog rata* (u: 190 godina splitske bolnice, 1984.), *Počeci splitske bolnice* (u: 200 godina splitske bolnice, 1994.), *Splitski lazaret* (u: 400 ljeta splitskog lazareta, 1992.).

O pomorstvu, pomorskim slikama, lukama napisao je: *Naša stara pomorska ikonografija* (Pomorski zbornik I, 1962.), *Urbanistički razvoj splitske luke* (Pomorski zbornik II, 1962.), *Prvo splitsko dioničarsko brodogradilište* (Adrias, 1988.), *Prijedlog izgradnje splitskog lukobrana* (Građa i prilozi za povijest Dalmacije, 1999.) i vlastiti putopis *More, obale, otoci* (Hrvatska revija, 2002.).

Da bi sačuvalao posljednje arhivske i usmene podatke o doprinosu Židova u prošlosti Splita objavio je monografiju *Židovi u povijesti Splita* (1971.), *Židovi u Splitu* u zborniku *Dva stoljeća povijesti i kulture Židova u Zagrebu i Hrvatskoj*, 1998., *Židovski sabirni logori na području pod talijanskom okupacijom* u publikaciji *Antisemitizam, holokaust i fašizam*, 1996., *Židovsko groblje u Splitu* (sa Z. Efronom, 1974.), *Uključivanje Židova u društvenu, političku i kulturnu sredinu Splita...* (Ethnologica Dalmatica, 1992.) i dr.

Također je napisao nekoliko radova o filmu i fotografiji, kojima se i sam bavio: *Počeci filma i kinematografije u Dalmaciji* (1969.), *Stari splitski fotografi* u časopisu *Mogućnosti*, 1990. i dr.

U više je navrata pisao o povijesti i gradnji splitskoga kazališta: *Šezdeset godina Splitskog kazališta* (u: Narodno kazalište 1893-1953, 1953.), *Gradnja Hrvatskog općinskog kazališta u Splitu* (Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU, Zadar, 1995.).

Posebna tema istraživanja i objavljivanja bile su splitske fortifikacije: *Mapa crteža dalmatinskih gradova ing. Josipa Santinija* (u: Četiri priloga historiji grada Splita, 1953.), *Splitska utvrda Gripe* (Vojnopomorski ogledi, 1971.), *Splitski kaštel* (Anali Historijskog instituta JAZU, 1955.-1956.), *Splitska utvrda Kamen* (Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 1980.).

Proučavao je i objavljivao monografije i znanstvene radove o putopiscima, slikarima, arhitektima i arheolozima i njihovim knjigama o Splitu i Dalmaciji: *Crteži i grafike Dioklecijanove palače Fischera von Erlacha* (Peristil, 1987.), *Louis François Cassas i njegove slike Istre i Dalmacije* (Rad JAZU, 1978.), *L. F. Cassas: Istra i Dalmacija 1782.* (1979.), *Grafike dalmatinskih gradova Joana Blaeua* (Radovi Centra JAZU, Zadar, 1974.), *Vedute dalmatinskih gradova Johana Högelmüllera...* (Radovi Zavoda za povijesne znanosti, Zadar, 1990.), *Robert Adam, Dioklecijanova palača i klasicizam* (2003.), *Robert Adam, Dioklecijanova palača i klasicizam* (Predgovor pretisku *Ruinsa*, 1996.), *Knjiga Roberta Adama u obiteljskoj prepisci* (Kulturna baština, 1994.), *Crteži Splita i okolice Jana Baptista van Moera iz 1858.* (Kulturna baština, 1984.), *Vedri realizam slikara M. Olivera* (*Život umjetnosti*, 1972.) i dr.

Preveo je iz starih rukopisa, uz uvodne tekstove i komentare, povijesna djela o Dalmaciji: *Julije Bajamonti: Zapisi o Splitu* (1975.) i *Franjo Difnik: Povijest Kandijskog rata u Dalmaciji* (1986.).

Posebna je djelatnost autora o životu i djelu hrvatskih, najčešće splitskih, slikara, kipara i arhitekata devetnaestoga i dvadesetog stoljeća. U njima je posebnu pozornost posvećivao podacima o životu umjetnika i o sredini u kojoj su djelovali, smatrajući to bitnim za proučavanje i shvaćanje njihove djelatnosti. Tako su nastale zasebne monografije: *Emanuel Vidović* (1959., 2000.), *Ivan Rendić* (doktorska disertacija, 1969.), *Branislav Dešković* (1977.), *Dujam Penić* (1979.), *Silvije Bonacci – Čiko* (1987.), *Antun Zupa* (2000.), *Vinko Draganja* (1975.),

Vicko Andrić (1993.), Šimun Carrara (1958.), Kiparstvo Andrije Krstulovića (Katalog izložbe, 1992.), Željko Radmilović (Katalog izložbe, 1997.), Anegdote o Ivanu Rendiću (1999.), Likovne izložbe u Spitu 1945-1992. (2000.). U sastavima: Ivan Rendić, pionir novijega hrvatskog kiparstva, 1-12 (Slobodna Dalmacija, 2002.), Razgovori sa Kaštelančićem (Mogućnosti, 1962.), Kipar Ivan Bulimbašić (Mogućnosti, 1974.), Arhitektura Lovre Perkovića (Život umjetnosti, 1979.), Petar Mitrović, duborezac (Kulturna baština, 1987.), Ante Kaštelančić (Mogućnosti, 1989.), O Ivanu Joki Kneževiću, slikaru i književniku (Predgovor knjizi J. Kneževića: Moja sjećanja, 1996.), Splitski slikar Emanuel Vidović, 1-8 (Slobodna Dalmacija, 2003.). I nadalje znanstveni napisi: Moderna arhitektura u Dalmaciji (Arhitektura, 1976.), Stambena arhitektura u Splitu između dva svjetska rata (Arhitektura, 1989.-1991.), Umjetnička djela na splitskom Sustipanskom groblju (Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 1992.), Splitske i trogirске uspomene Emanuela Vidovića (Kulturna baština, 1997.), Animalistika u novijoj hrvatskoj likovnoj umjetnosti (u: Kulturna animalistika, 1999.), Pittori e scultori spalatini del secondo '900 (Arte e cultura, Trieste, 2002.), Marmontov plan izgradnje splitske obale (Adrias, 1993.-1994.) i dr.

Rodom s Brača, a boraveći povremeno, poslije i stalno u Bobovišću, luci Nazorova djetinjstva, bavio se i prošlošću tog otoka, osobito surađujući u djelatnostima i znanstvenim izdanjima Bračkog zbornika, u okviru kojega je napisao nekoliko monografija umjetnika s Brača, ili onih koji su boravili i djelovali na Braču. Autor je monografije Brač (1998.), turističkih vodiča Brača (Otok Brač, 2001.; Vodič po srednjoj Dalmaciji, 1997.), a posebno je proučavao primitivnu seosku arhitekturu (Bračke bunje, 2000.). Pisao je i o otoku Šolti: Suvremena umjetnost Šolte (u: Otok Šolta, 1990.).

Raspravljao je o vrednotama naših primorskih, posebno otočkih mjesta, sagledavajući ih ne samo spomenički nego i urbanistički (Mali gradovi na Jadranu. Razvojna, funkcionalna i estetska analiza. Radovi Filozofskog fakulteta, Zadar, 1984.). Posebno je objavio veći broj znanstvenih analiza i prosvjednih napisa o nagrđivanju naše obale, bilo neumjesnom turističkom izgradnjom, bilo nametljivim vikend-

kućicama ili o nagrdivanju starih skladnih i jedinstvenih prirodnih ambijenata: *Turistička arhitektura u jadranskom krajoliku* (Pomorski zbornik, 1989.), *Arhitektura u primorskom krajoliku – suvremena kriza graditeljstva* (Pomorski zbornik, 1983.), *O identitetu primorskih gradova* (Pomorski zbornik, 1990.) i dr.

Posebne monografije objavio je o suvremenom industrijom ugroženim mjestima: *Vranjic* (1984.) i *Kaštel-Sučurac* (1978.).

Cijeloga radnog vijeka, pedeset godina, skupljao je građu o životu i umjetnosti kipara Ivana Meštrovića. Osim uvodnih tekstova triju ilustrativnih monografija (1964., 1970., 1983.), objavio je oko 50 znanstvenih i popularno-znanstvenih napisa o Meštroviću i njegovu stvaralaštvu: *Ivan Meštrović i splitska radionica Pavla Bilinića* (u: D. Kečkemet – K. Prijatelj: *Počeci Ivana Meštrovića*, 1959.), *Umjetnost Ivana Meštrovića* (feljton *Slobodne Dalmacije*, 1-50, 1983.-1984.), *Arhitektura Ivana Meštrovića* (Adrias, 1987.), *Rani crteži Ivana Meštrovića* (Peristil, 1988.-1989.), *Meštrovićevo djelo u suvremenoj umjetnosti* (Hrvatska revija, 1992.), *Folklorni elementi u umjetnosti Ivana Meštrovića* (Ethnologica Dalmatica, 1997.), *Ivan Meštrović u Italiji* (Rival, 1998.) i dr. Za tisak je pripremio obimno dokumentirano i analitičko izdanje *Ivan Meštrović. Život i djelo*, u nekoliko svezaka. Na tom je svom životnom djelu radio više od trideset godina, u našim i inozemnim knjižnicama, arhivima i muzejima, surađujući s domaćim i stranim znanstvenicima i ustanovama.

Ukupna bibliografija Duška Kečkemeta iznosi oko 50 knjiga, 150 znanstvenih i oko 1000 popularnoznanstvenih radova, enciklopedijskih napisa, likovnih kataloga i prikaza izložaba (*Bibliografija Duška Kečkemeta 1939.-1996.*, u izdanju Kulturne baštine, 1997.).

Sudjelovao je u više od stotinu emisija na Radio-Splitu (prikazi likovnih izložaba, *Govorimo o likovnoj kulturi*, *Dogodilo se na današnji dan* i dr.).

Za rad na znanstvenom i kulturnom polju primio je mnoga priznanja te počasne diplome, povelje, spomenice, medalje i zahvalnice: Godišnja nagrada Grada Splita (1969.) i Grada Zagreba (1983.), Red Danice hrvatske Ministarstva kulture RH (1998.), red Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres francuskog Ministarstva kul-

ture (1982.), Saveza društava muzejskih radnika Hrvatske (1986.), Turističkog saveza Hrvatske za unapređenje turizma (1973.), Saveza jevrejskih općina Jugoslavije (1969.), Saveza foto i kinoamatera Hrvatske, Narodne tehnike Split (1976.), Instituta za historijske i ekonomske nauke u Zadru (1966.), Arheološkog muzeja u Splitu (1970.), Kino-kluba Split (1977., 1982.), Foto-kluba Jadran (1986., 1987.), Narodnih sveučilišta Hrvatske (1967.), Društva za proučavanje i unapređenje pomorstva Jugoslavije (1962.), za rad na osnivanju zdravstvenog turizma (1973.), Društva prijatelja kulturne baštine (1986.), za doprinos i rad na zaštiti i unapređenju Marjana (1983.), Društva Marjan (2003.), Društva Poljičana (1985.), Kaštel-Sućurca (1979.), Općine Brač (1989.), Hrvatske zajednice Herceg-Bosne (1992.), Galerije Alfa (1991.), Odreda izviđača Split (1981.), Nazorovih dana, Postira (2000.), Proslave 100. obljetnice Ivana Meštrovića (1983.).

LITERATURA

Šimun Jurišić: *Kečkemet, Duško*. Leksikon pisaca Jugoslavije, III, Novi Sad, 1987.; Davor Domančić: *O sedamdesetoj obljetnici života Duška Kečkemeta*. Kulturna baština, 1994., br. 18; *Bibliografija Duška Kečkemeta 1939.-1996.*, Split 1997.

Priradio S. P.

DUŠKO KEČKEMET

Riassunto

Nacque il 4.giugno 1923 a Supetar, sull'isola di Brač. Si laureò a Zagreb, alla Facoltà di Lettere e Filosofia, indirizzo storia dell'arte e cultura con l'archeologia classica. Nel periodo tra 1945 – 1949, era il conservatore nella Glittoteca a Zagreb; tra l'anno 1950 al 1979 svolse l'attività, prima del conservatore nel Museo, e susseguentemente del direttore nel Museo della città di Split. Dall'anno 1979 -1993 ebbe l'incarico periodico, per diventare dopo il professore ordinario alla Facoltà di Lettere e Filosofia a Split. Scelse e scrisse il tema su Ivan Rendić per il dottorato alla Facoltà di Lettere e Filosofia a Zagreb.

Si occupò dell'arte croata nel XIX ° e XX ° secolo. Ricercò il passato culturale ed artistico di Split e ne scrisse critiche sui problemi contemporanei. Si interessò anche per altri temi storici della città di Split: sanità, arte marinaresca, vita degli Ebrei, film, fotografia e fortificazioni. Studiò e pubblicò saggi e libri sulle persone prominenti in Dalmazia. Si dedicò particolarmente allo studio delle piccole città litorali e tutela ambientale delle zone esposte al pericolo. Per tutta la vita collezionò i materiali sulla vita del scultore Ivan Meštrović e studiò la sua biografia.

La bibliografia di Duško Kečkemet comprende 50 libri, 150 saggi scientifici e circa 1000 analisi, saggi specializzati, abbreviazioni in enciclopedie, cataloghi e recensioni di mostre artistiche. Collaborò in più di 100 radio trasmissioni. È il membro attuale di numerose associazioni, ed ha partecipato in lavoro di diverse commissioni e giunte. Gli furono assegnati molti premi, diplomi, e riconoscimenti. I suoi lavori più importanti sono le monografie sui pittori quali Emanuel Vidović, Vicko Draganja e Dujam Penić, ed architetti Vicko Andrić e Robert Adam.